

بررسی ارتباط مدیریت زمان و انگیزه پیشرفت تحصیلی در دانشجویان: مطالعه موردی در دانشجویان دانشکده بهداشت دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوقی یزد در سال ۱۳۹۵

میلاد شفیعی^۱، فاطمه دهقانپور^۲، راحله اکبری^۳، محمد رضا کمالی اردکانی^۴،
نجمه باقیان^{۵*}، عارفه دهقانی تفتی^۵

^۱ استادیار، گروه مدیریت خدمات بهداشتی درمانی، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی شهید صدوقی، یزد، ایران
^۲ کارشناس مدیریت خدمات بهداشتی درمانی، گروه مدیریت خدمات بهداشتی درمانی، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات
بهداشتی درمانی شهید صدوقی، یزد، ایران
^۳ کارشناس ارشد ارزیابی فناوری سلامت، گروه ارزیابی فناوری سلامت، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی شهید
صدوقی، یزد، ایران
^۴ دانشجوی دکتری مدیریت خدمات بهداشتی درمانی، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی، تهران، ایران
^۵ مربی، گروه آمار زیستی و اپیدمیولوژی، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی شهید صدوقی، یزد، ایران

* نویسنده مسؤول: نجمه باقیان
n.baghian@yahoo.com

چکیده

زمینه و هدف: انگیزه پیشرفت، میل یا اشتیاق برای کسب موفقیت می باشد که عوامل زیادی بر آن تأثیرگذار است؛ مدیریت زمان به عنوان یکی از عوامل اثرگذار بر پیشرفت تحصیلی ضرورتی اجتناب ناپذیر است. این مطالعه باهدف بررسی ارتباط مدیریت زمان و انگیزه پیشرفت تحصیلی در دانشجویان دانشکده بهداشت دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوقی یزد انجام شده است.

روش پژوهش: این پژوهش از نوع تحلیلی است و به صورت مقطعی در سال ۱۳۹۵ بر روی ۱۴۰ نفر از دانشجویان دانشکده بهداشت دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوقی یزد که با روش نمونه گیری تصادفی طبقه‌ای انتخاب شده بودند، انجام گرفت. برای جمع آوری داده‌ها از پرسشنامه‌های مدیریت زمان ترومن و هارتلی (۱۴ سؤال) و انگیزه پیشرفت تحصیلی والراند (۲۸ گویه) استفاده شد. پایایی پرسشنامه مدیریت زمان با آلفای کرونباخ، ۰/۷۲ گزارش گردید و روایی این پرسشنامه نیز از طریق تحلیل عاملی تأیید گردید. جهت روان سنجی پرسشنامه انگیزه پیشرفت تحصیلی تمام مراحل روایی صوری (کیفی و کمی)، روایی محتوا (کیفی و کمی) انجام شد. پایایی پرسشنامه نیز به روش باز آزمایی با محاسبه آلفای کرونباخ (۰/۸۸) و $\alpha = ۰/۷۳$ و نیمه کردن ($\alpha = ۰/۷۳$) تأیید گردید. داده‌ها با استفاده از نرم افزار SPSS 18 و از طریق آزمون‌های آماری توصیفی (درصد، میانگین، انحراف معیار) و آزمون‌های استنباطی t مستقل، آنووا و ضریب همبستگی پیرسون تحلیل شدند.

یافته‌ها: براساس نتایج، بین متغیر انگیزه پیشرفت و مدیریت زمان همبستگی مثبت ($r = ۰/۱$) و معنی دار ($p = ۰/۰۳$) مشاهده گردید. همچنین بین مدیریت زمان و انگیزه پیشرفت با هیچ یک از متغیرهای جمعیت شناختی دانشجویان رابطه معنی داری مشاهده نگردید.

نتیجه گیری: باتوجه به رابطه معنی دار بین مدیریت زمان و انگیزه پیشرفت تحصیلی، سرمایه گذاری برای آموزش نحوه مدیریت زمان و تقویت انگیزه پیشرفت در دانشجویان، می تواند در پیشرفت تحصیلی آن‌ها مؤثر باشد و در آموزش دانشجویان به این عوامل باید تأکید بیشتری گردد.

واژه‌های کلیدی: مدیریت زمان، انگیزه پیشرفت تحصیلی، دانشجو

کاربرد مدیریتی: مستند سازی رابطه مدیریت زمان و انگیزه پیشرفت تحصیلی جهت به کارگیری مدیریت زمان توسط دانشجویان و ایجاد انگیزه پیشرفت تحصیلی در آنان

ارجاع: شفیعی میلاد، دهقانپور فاطمه، اکبری راحله، کمالی اردکانی محمد رضا، باقیان نجمه، دهقانی تفتی عارفه. بررسی ارتباط مدیریت زمان و انگیزه پیشرفت تحصیلی در دانشجویان: مطالعه موردی در دانشجویان دانشکده بهداشت دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوقی یزد در سال ۱۳۹۵. راهبردهای مدیریت در نظام سلامت ۱۳۹۷؛ ۴۳-۳۵.

تاریخ دریافت: ۱۳۹۷/۰۳/۲۲
تاریخ اصلاح نهایی: ۱۳۹۷/۰۶/۲۱
تاریخ پذیرش: ۱۳۹۷/۰۶/۲۵

مقدمه

آموزش و تدریس در پرتو بهره گیری درست از انگیزه دانش آموختگان و تلاش برای برانگیختن آن میسر خواهد بود. میل و رغبت دانش آموختگان به آموختن یکی از انگیزه‌های مؤثر بر یادگیری است. انگیزش پیشرفت گرایشی است برای ارزیابی همه جانبه عملکرد خود با توجه به عالی‌ترین معیارها، تلاش برای موفقیت در عملکرد و برخورداری از لذتی که با موفقیت در عملکرد همراه است. روبینز، انگیزه پیشرفت را سائقی برای پیشی گرفتن بر دیگران، دستیابی به پیشرفت با توجه به ملاک‌های مشخص و تلاش جهت کسب موفقیت می داند و معتقد است کسی که دارای انگیزه پیشرفت است، این تمایل را دارد که کارش را به خوبی انجام دهد و به صورت خود جوش به ارزیابی عملکرد خود بپردازد. رفتارهای پیشرفت گرایي افراد نشانه‌هایی از انگیزه پیشرفت آنان است (۱).

به نظر موری انگیزه پیشرفت به مفهوم انگیزه غلبه بر موانع و مبارزه با آنچه که به دشوار بودن شهرت دارد، می باشد (۲). پژوهش‌ها نیز نشان داده است که، انگیزش دانش آموختگان در یادگیری اهمیت مطلوب‌تری در مقایسه با هوش دارد و افراد با انگیزه پیشرفت بالا، بهترین برنامه‌ریزی‌ها را در جهت استفاده از زمان انجام می دهند (۳). به طور کلی دانشجویانی که انگیزه تحصیلی بالایی دارند، فعالیت‌های تحصیلی بیشتری را می پذیرند، در نتیجه تکالیف بهتری را انجام می دهند و موفقیت بیشتری را کسب می کنند (۴).

زمان و چگونگی مهار آن یکی دیگر از عوامل مؤثر در یادگیری است. این عقیده که افراد چگونه تصمیم می گیرند از وقتشان استفاده کنند، هسته نظریه مدیریت زمان را تشکیل می دهد (۵). مدیریت زمان معرف ارائه‌ی شیوه‌های علمی و مؤثر صرفه جویی در وقت و مهار کردن آن جهت دستیابی به موفقیت بیشتر در کار و زندگی است. این شیوه‌ها عبارت‌اند از هدف گذاری، تعیین اولویت‌ها و رعایت اولویت‌ها (۶).

برنامه‌های تحصیلی یکی از امور زندگی است که اغلب پر از تکالیف و اهدافی است که دانشجویان در تقسیم زمان به آن‌ها دچار مشکل می شوند. عملکرد تحصیلی نیز وابسته به توانایی‌های دانشجویان در مدیریت زمان خود و انجام درست تکالیف است (۷). بنابراین، یکی از مشکلات

علمی که بعضی از دانشجویان در دوران تحصیلی با آن برخورد می کنند، به مدیریت زمان مربوط می شود (۸). مدیریت زمان، کنترل کردن هر ثانیه از زمان نیست، بلکه شامل روش‌هایی است که مردم از طریق آن‌ها زمان را برای بهبود زندگی خود به کار می برند (۸). یک ویژگی مشترک در میان تعاریف مدیریت زمان، برنامه‌ریزی رفتار به تصمیم گیری در خصوص انجام دادن کارها، اولویت بندی کارها و مدیریت مؤثر وقتهای احتمالی، اشاره می کند (۹). مدیریت زمان در حقیقت، مدیریت زندگی، مدیریت فردی و مدیریت بر خود است. افرادی که برای خود ارزش قائل‌اند، در اختصاص دادن وقت برای کارهایشان به دقت عمل می کنند و برای استفاده از آن خیلی فکر می کنند. مدیریت زمان به معنی خود مدیریتی است؛ همچنین به معنی اختیار گرفتن زمان و کار خویش و اجازه ندادن به اینکه امور و حوادث، شما را هدایت کنند. مدیریت زمان نشان می دهد که چگونه کار باید سودمندتر و آگاهانه‌تر، نه سخت‌تر و زیاده‌تر انجام گیرد (۸).

بررسی رفتار افراد موفق و اثربخش نشان می دهد که عامل زمان در نزد آنان نقش و اهمیت بی بدیلی داشته است تا جایی‌که قبل از آغاز هر کاری عامل زمان را در کانون توجه خود قرار می دهند و با حذف فعالیت‌های بی ثمر و نامربوط درصدد مدیریت زمان بر می آیند. در این رابطه ماکان و همکاران (۱۹۹۰) معتقدند که از نظر مدیریت زمان، بین انسان‌ها تفاوت وجود دارد؛ به‌طوریکه برخی از آن‌ها به دقت وقتشان را برنامه ریزی کرده و از تکنیک‌های مختلف مدیریت زمان استفاده کرده اما بعضی چنین نیستند (۴).

اندريکا و همکاران (۲۰۱۱) در دانشگاهی در کشور انگلستان به این نتیجه رسیدند که مدیریت زمان مؤثر منجر به افزایش معنی‌دار پیشرفت تحصیلی دانشجویان می گردد (۱۰). نتایج مطالعات لینگ و همکاران (۲۰۰۳) در دانشگاه کیل انگلستان نشان داد که ضعف مدیریت زمان در کاهش عملکرد تحصیلی مؤثر است. لذا با استناد به این یافته می توان اذعان کرد، یکی از مهمترین عواملی که دانش آموزان و دانشجویان را به رعایت رفتارهای مربوط به مدیریت زمان مطالعه خود ترغیب می کند، فراهم ساختن شرایط لازم برای ترغیب آن‌ها به مطالعه بیشتر بر اساس

روش پژوهش

پژوهش حاضر، مطالعه‌ای مقطعی و تحلیلی بود که در سال ۱۳۹۵ در دانشکده بهداشت دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوقی یزد انجام گرفت. جامعه مورد مطالعه شامل ۴۱۹ نفر از دانشجویان بودند که بر اساس رشته‌های تحصیلی به طبقات مختلف تقسیم گردیدند و از هر طبقه متناسب با حجم طبقه، نمونه‌ای به صورت تصادفی انتخاب شد.

معیار انتخاب، دانشجویان در حال تحصیل مقطع کارشناسی بودند و در صورتی که دانشجویی تمایل به تکمیل پرسشنامه نداشت، دانشجویی دیگر از جامعه آماری جایگزین می‌شد.

با توجه به مطالعه مشابه انجام گرفته توسط سواری و نوری (۱۳۹۴) (۱۶) و احتساب ضریب همبستگی بین مدیریت زمان و انگیزه پیشرفت دانشجویان به اندازه ۰/۲۱ - و سطح اطمینان ۹۵ درصد و توان ۸۰ درصد، تعداد ۱۴۰ نمونه به صورت تصادفی - طبقه‌ای مورد بررسی قرار گرفتند که به صورت تناسبی به نسبت سهم هر رشته از تعداد کل دانشجویان تقسیم شدند.

جدول ۱: تعداد حجم نمونه بر حسب رشته‌های تحصیلی

رشته تحصیلی	فراوانی	درصد
مدیریت خدمات بهداشتی و درمانی	۳۳	۲۳/۶
بهداشت عمومی	۳۸	۲۷/۱
بهداشت حرفه‌ای	۴۵	۳۲/۱
بهداشت محیط	۲۴	۱۷/۱

کلی پرسشنامه، کل سؤال‌های پرسشنامه با هم جمع می‌شود و این امتیاز دامنه‌ای از ۱۴ تا ۷۰ می‌شود. به‌طوری‌که هر چه این امتیاز بالاتر باشد، نشان دهنده میزان بیشتر مدیریت زمان خواهد بود.

جهت سنجش انگیزه پیشرفت، از پرسشنامه انگیزه پیشرفت تحصیلی (AMS: Academic Motivation Scale) والراند (۱۹۸۵) استفاده شد. این پرسشنامه حاوی ۲۸ گویه در ۳ حیطه مقیاس انگیزش درونی، انگیزش بیرونی و بی‌انگیزگی است. پاسخ به هر گویه بر روی طیف ۷ درجه‌ای لیکرت (اصلاً، خیلی کم، کم، متوسط، زیاد، خیلی زیاد، کاملاً) است که به ترتیب نمره ۱ تا ۷ به آن‌ها تعلق می‌گیرد. سپس میزان انگیزش تحصیلی براساس امتیاز به دست آمده دسته بندی می‌گردد و نمرات بین ۲۸ تا ۷۰

جدول زمانی است. بنابراین لازم است چگونگی استفاده مناسب و به موقع از زمان به آن‌ها آموزش داد (۱۱). در پژوهشی که بریتون و تسر (۱۹۹۱) به جهت بررسی دلایل شکست دانشجویان جورجیا در آزمون (۱۲) و ترومن و هارتلی (۱۹۹۶) درباره تأثیر مدیریت زمان انجام دادند، به این نتیجه رسیدند که آموزش مدیریت زمان در افزایش عقاید خود اثر بخشی و پیشرفت مؤثر است (۱۳). تری (۲۰۰۲) در پژوهش خود در دانشگاه میشیگان آمریکا در دانشجویان مقاطع کارشناسی، کارشناسی ارشد و دکتری نیز رابطه‌ی مثبتی بین مدیریت زمان، خود نظم دهی و خود اثربخشی یافته است (۱۴). وان (۲۰۰۹) طی مطالعه‌ای در دانشگاه ولگونگ استرالیا نشان داد، دانشجویانی که برای وصول به اهداف خود به‌صورت گروهی و در هفته یکبار به تنظیم زمان پرداختند، توانستند به نحو مطلوبی افکار، مدیریت زمان، عادات‌های مطالعه و راهبردهای خود را رشد و توسعه دهند (۱۵).

لذا این پژوهش با هدف بررسی رابطه مدیریت زمان و انگیزه پیشرفت تحصیلی در دانشجویان دانشکده بهداشت دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوقی یزد انجام شده است.

جهت جمع آوری داده‌ها، از ۲ پرسشنامه استفاده گردید. برای جمع‌آوری داده‌های مدیریت زمان، از پرسشنامه رفتار مدیریت زمان ترومن و هارتلی (۱۹۹۶) استفاده شد که از ۲ عامل به نام برنامه‌ریزی کوتاه مدت (۵ سؤال) و اطمینان به برنامه‌ریزی بلند مدت (۹ سؤال) تشکیل شده است (۱۳). این پرسشنامه توسط سواری و نوری (۱۳۹۴) ترجمه و پایایی آن با آلفای کرونباخ، ۰/۷۲ گزارش گردید. روایی این پرسشنامه نیز از طریق تحلیل عاملی تأیید گردید (۱۶). پرسشنامه رفتار مدیریت زمان، از ۱۴ سؤال تشکیل شده است و شیوه‌ی نمره گذاری آن به صورت مقیاس ۵ درجه‌ای لیکرت: "همیشه = ۵"، "اغلب = ۴"، "بعضی اوقات = ۳"، "بندرت = ۲" و "هرگز = ۱" می‌باشد. شیوه نمره گذاری بدین گونه است که برای به دست آوردن امتیاز

میزان انگیزش تحصیلی ضعیف، نمرات بین ۷۰ تا ۱۱۲ میزان انگیزش تحصیلی در سطح متوسط و نمرات بالای ۱۱۲ میزان انگیزش بسیار خوب در نظر گرفته می شود. جهت روان سنجی پرسشنامه تمام مراحل روایی صوری و روایی محتوا به صورت کیفی و کمی انجام شده است. پایایی پرسشنامه نیز به روش باز آزمایی با محاسبه آلفای کرونباخ ($\alpha = 0/88$) و ۲ نیمه کردن ($\alpha = 0/73$) تأیید گردیده است (۱۷).

داده‌ها با استفاده از نرم افزار SPSS ۱۸ و آمارهای توصیفی (درصد، میانگین، انحراف معیار) و آزمون‌های تحلیلی t مستقل، آنوا و ضریب همبستگی پیرسون مورد

تحلیل قرار گرفت.

به‌منظور رعایت ملاحظات اخلاقی، پرسشنامه بین افرادی توزیع شد که تمایل به همکاری داشتند و محرمانگی اطلاعات نیز حفظ شد. ضمناً، این مطالعه در تاریخ ۱۳۹۵/۰۲/۱۳ در دانشکده بهداشت دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوقی یزد مورد تأیید قرار گرفته است.

یافته‌ها

مطابق با یافته‌های پژوهش، بیشترین گروه پاسخ دهندگان را زنان تشکیل دادند (۹۰/۰ درصد زنان در برابر ۱۰/۰ درصد مردان). ۵۱/۴ درصد دانشجویان دارای سن ۲۰ سال به بالا و ۴۰/۰ درصد آن‌ها دارای معدل ۱۸-۱۶ بودند.

جدول ۲: تعیین میانگین و انحراف معیار مدیریت زمان و انگیزه پیشرفت تحصیلی بر حسب متغیرهای جمعیت شناختی

انگیزه پیشرفت تحصیلی		مدیریت زمان		متغیرهای جمعیت شناختی	
مقدار p	انحراف معیار $\pm$ میانگین	مقدار p	انحراف معیار $\pm$ میانگین		
۰/۱۴	۱۲۲/۹ $\pm$ ۱۸/۸	۰/۸۶	۳۸/۴ $\pm$ ۷/۲	زن	جنسیت *
	۱۱۴/۷ $\pm$ ۲۷/۶		۳۸/۷ $\pm$ ۶/۱	مرد	
۰/۹۳	۱۲۲/۱ $\pm$ ۲۰/۴	۰/۷۵	۳۸/۳ $\pm$ ۷/۴	مجرد	وضعیت تأهل *
	۱۲۲/۰ $\pm$ ۱۹/۱		۳۸/۷ $\pm$ ۶/۵	متاهل	
۰/۸۲	۱۲۱/۷ $\pm$ ۲۰/۳	۰/۲۵	۳۹/۱ $\pm$ ۷/۰	کمتر از ۲۰ سال	سن *
	۱۲۲/۴ $\pm$ ۱۹/۷		۳۷/۸ $\pm$ ۷/۱	۲۰ سال به بالا	
۰/۳۸	۱۱۶/۲ $\pm$ ۲۳/۳	۰/۶۶	۳۷/۰ $\pm$ ۱۰/۳	کمتر از ۱۶	معدل **
	۱۲۰/۴ $\pm$ ۱۸/۶		۳۹/۳ $\pm$ ۶/۲	۱۶-۱۸	
	۱۲۹/۸ $\pm$ ۱۷/۹		۳۷/۷ $\pm$ ۸/۲	بالتر از ۱۸	

آزمون t مستقل * و آنوا **
سطح معنی داری $p < 0/05$

در بعد انگیزش دانشجویان ۲۰ سال به بالا بیشترین نمره میانگین را داشتند (۱۲۲/۴ $\pm$ ۱۹/۷). در بعد مدیریت زمان بیشترین نمره میانگین دانشجویان با معدل ۱۸-۱۶ (۱۲۲/۹ $\pm$ ۲۰/۴) و در بعد انگیزش بیشترین نمره میانگین در دانشجویان با معدل بیشتر از ۱۸ بود (۱۲۹/۸ $\pm$ ۱۷/۹). بین هیچ کدام از متغیرهای جمعیت شناختی و مدیریت زمان و انگیزش رابطه معنی داری وجود نداشت ($p > 0/05$).

با توجه به جدول ۲، در بعد مدیریت زمان بیشترین نمره میانگین در مردان (۳۸/۷ $\pm$ ۶/۱) و در بعد انگیزه پیشرفت تحصیلی بیشترین نمره میانگین در زنان (۱۲۲/۹ $\pm$ ۲۰/۴) بود. در بعد مدیریت زمان بیشترین نمره میانگین را دانشجویان متأهل (۳۸/۷ $\pm$ ۶/۵) و در بعد انگیزش بیشترین نمره میانگین را دانشجویان مجرد (۱۲۲/۱ $\pm$ ۲۰/۴) داشتند. در بعد مدیریت زمان بیشترین نمره میانگین را دانشجویان کمتر از ۲۰ سال (۳۹/۱ $\pm$ ۷/۰) و

جدول ۳: تعیین ضریب همبستگی مدیریت زمان و انگیزش پیشرفت تحصیلی بر حسب متغیرهای جمعیت شناختی

متغیرهای جمعیت شناختی	ضریب همبستگی	مقدار p	مقدار p^* کل
جنسیت	زن	+ ۰/۲	۰/۰۲۹ **
	مرد	- ۰/۲	
وضعیت تأهل	مجرد	+ ۰/۱	۰/۰۷
	متأهل	+ ۰/۳	
سن	کمتر از ۲۰ سال	+ ۰/۲	۰/۰۹
	۲۰ سال به بالا	+ ۰/۱	
معدل	کمتر از ۱۶	+ ۰/۵	۰/۳
	۱۶-۱۸	- ۰/۰۲	
	بالاتر از ۱۸	+ ۰/۰۵	

* آزمون همبستگی پیرسون

 ** معنی دار در سطح معنی داری $p < ۰/۰۵$

پیشرفت تحصیلی در زنان همبستگی مثبت وجود داشت. ضمناً بین مدیریت زمان و انگیزه پیشرفت تحصیلی بر حسب وضعیت تأهل، سن و معدل ارتباط معنی دار وجود نداشت.

با توجه به جدول ۳، در سنجش رابطه مدیریت زمان و انگیزه پیشرفت تحصیلی بر حسب متغیر جنسیت، رابطه معنی دار مشاهده گردید و بین مدیریت زمان و انگیزه

جدول ۴: تعیین ضریب همبستگی بین متغیرهای انگیزش پیشرفت تحصیلی و مدیریت زمان در دانشجویان مورد مطالعه

متغیر	ضریب همبستگی *	مقدار p^{**}
انگیزه پیشرفت تحصیلی	۰/۱	۰/۰۳

* آزمون همبستگی پیرسون

 ** معنی دار در سطح معنی داری $p < ۰/۰۵$

روشی جهت پایش و کنترل وقت با ارتقاء بخشی به سطح بصیرت فراگیران در مورد نحوه استفاده از مدیریت زمان، از ضروری ترین مؤلفه های تأثیرگذار بر پیشرفت و انگیزه تحصیلی به شمار می رود. انگیزه را هم می توان به عنوان عامل نیرو دهنده، هدایت کننده و نگهدارنده رفتار تعریف کرد. منظور از انگیزه پیشرفت، میل یا اشتیاق برای کسب موفقیت و شرکت در فعالیتهایی است که موفقیت در آنها به کوشش و توانایی های فرد بستگی دارد.

بر حسب تأهل در مدیریت زمان، دانشجویان متأهل نمره میانگین بالاتری از مجردین داشتند و در بعد انگیزش پیشرفت تحصیلی، دانشجویان مجرد نمره میانگین بالاتری را دارا بودند. بین مدیریت زمان و انگیزش پیشرفت تحصیلی دانشجویان بر حسب وضعیت تأهل همبستگی مثبت وجود داشت. یعنی هر چه در آنها نمره مدیریت زمان بیشتر شود، نمره انگیزش نیز افزایش می یابد ولی در

طبق جدول ۴، بین متغیر انگیزه پیشرفت تحصیلی و مدیریت زمان همبستگی مثبت وجود داشت؛ همچنین رابطه بین این ۲ متغیر معنی دار بود ($p = ۰/۰۳$).

بحث

مطالعه حاضر با هدف بررسی رابطه بین مدیریت زمان و انگیزه پیشرفت تحصیلی در دانشجویان دانشکده بهداشت دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوقی یزد در سال ۱۳۹۵ انجام گرفت. جامعه آماری شامل دانشجویان از ورودی های ۹۲ تا ۹۵ که جمعاً ۴۱۹ نفر بودند و نهایتاً ۱۴۰ نفر انتخاب شدند.

براساس یافته ها، بین مدیریت زمان و انگیزه پیشرفت تحصیلی با هیچ یک از متغیرهای جمعیت شناختی دانشجویان رابطه معنی داری مشاهده نگردید و بین ۲ متغیر انگیزش پیشرفت تحصیلی و مدیریت زمان همبستگی مثبت و معنی دار مشاهده گردید. مدیریت زمان به عنوان

کل بین دانشجویان مجرد و متأهل از نظر مدیریت زمان و انگیزش اختلاف معنی‌دار وجود نداشت. هرسج و همکاران (۱۳۹۶) نیز در مطالعه خود با عنوان بررسی رابطه مهارت‌های مدیریت زمان با پیشرفت تحصیلی در دانشجویان پرستاری و بهداشت عمومی دانشکده پرستاری رامسر بیان کردند که بین وضعیت تأهل و مدیریت زمان ارتباط معنی‌دار آماری مشاهده نگردید (۱۸).

طبق پژوهش حاضر در بعد مدیریت زمان بیشترین نمره میانگین در مردان و در بعد انگیزش بیشترین نمره میانگین در زنان بود. همچنین بین مدیریت زمان و انگیزش پیشرفت تحصیلی بر حسب جنسیت در زنان همبستگی مثبت وجود داشت. یعنی در زنان هرچه نمره مدیریت زمان بیشتر شود، انگیزش نیز بیشتر می‌شود ولی در مردان بالعکس است و رابطه معنی‌دار بین این ۲ متغیر مشاهده گردید. جهانسیور و همکاران (۱۳۸۶) در مطالعه خود در مدیریت زمان دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی واحد مراغه بیان کردند بین مدیریت زمان دانشجویان دختر و پسر تفاوت آماری معنی‌داری مشاهده شد (۱۹) که با پژوهش حاضر همخوانی ندارد.

در مطالعه راوری و همکاران (۱۳۸۷) در کرمان (۲۰)، کبریایی و همکاران (۱۳۹۲) در زاهدان (۲۱)، هرسج و همکاران (۱۳۹۶) در رامسر (۱۸)، کایا و همکاران (۲۰۱۲) در استانبول (۲۲)، عبدالوات و همکاران (۲۰۱۲) در مالزی (۲۳) و الدلکی اغلو (۲۰۰۸) در ترکیه (۲۴) مدیریت زمان دانشجویان دختر بهتر از دانشجویان پسر بود اما در پژوهش آهنگچیان و لطفی فاطمی (۱۳۹۴) در مشهد (۲۵)، ساکتی و طاهری (۱۳۸۹) در شیراز (۲۶)، کوشان و حیدری (۱۳۸۶) در سبزوار (۲۷)، نوریان و همکاران (۱۳۸۵) در زنجان (۲۸) و حسینی و همکاران (۱۳۸۵) در یزد (۲۹) تفاوت معنی‌داری بین مدیریت زمان دانشجویان دختر و پسر وجود نداشت که همسو با پروژه حاضر می‌باشد.

هرسج و همکاران (۱۳۹۶) در دانشجویان پرستاری و بهداشت عمومی رامسر به این نتایج رسیدند که بین مهارت مدیریت زمان با جنس رابطه آماری معنی‌داری وجود داشت (۱۸) که با نتایج مطالعه حاضر همخوانی ندارد.

طبق نتایج، بین ۲ متغیر مدیریت زمان و انگیزش پیشرفت تحصیلی همبستگی مثبت وجود داشت. یعنی با افزایش نمره مدیریت زمان، نمره انگیزش پیشرفت تحصیلی

افزایش می‌یابد. همچنین بین مدیریت زمان و انگیزش پیشرفت تحصیلی بر حسب معدل در معدل‌های کمتر از ۱۶ و بیشتر از ۱۸ همبستگی مثبت و در معدل ۱۶-۱۸ همبستگی منفی مشاهده گردید. سهرابی و همکاران (۱۳۹۵) در پژوهش خود با عنوان بررسی ارتباط انگیزه پیشرفت تحصیلی و مدیریت زمان با موفقیت تحصیلی دانشجویان کارشناسی دانشکده پیراپزشکی دانشگاه علوم پزشکی ایران به این نتیجه رسیدند که با افزایش نمره مدیریت زمان و نمره انگیزش، نمره معدل و موفقیت تحصیلی افزایش می‌یابد (۳۰). نتایج مطالعه حمزه و همکاران (۲۰۱۴) در دانشگاه یوتارا مالزی نشان داد که مدیریت زمان بر عملکرد تحصیلی و افزایش معدل دانشجویان مؤثر است (۳۱). نتایج پژوهش حسن بیگی و همکاران (۲۰۱۱) در دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوقی یزد نیز نشان داد که با بهبود مدیریت زمان در دانشجویان، معدل تحصیلی آنان افزایش می‌یابد (۳۲).

سهرابی و همکاران (۱۳۹۵) در مطالعه خود بیان کردند که بین متغیر موفقیت تحصیلی (معدل) و نمره مدیریت زمان همبستگی خطی مستقیم معنی‌دار وجود دارد. به عبارتی این یافته نشان می‌دهد که انگیزه پیشرفت دانشجویان کارشناسی دانشکده پیراپزشکی دانشگاه علوم پزشکی ایران، متوسط رو به بالاست (۳۰). نتایج پژوهش سواری و نوری (۱۳۹۴) نیز نشان داد با افزایش مهارت‌های مدیریت زمان در دانش‌پذیران پایه سوم متوسطه شهر آبدانان، پیشرفت تحصیلی در آنان بهبود می‌یابد (۱۶) که این یافته همراستا با نتایج پژوهش حاضر است. در پژوهش زو و همکاران (۲۰۱۳) که بر روی دانشجویان جنوب شرقی ایالات متحده آمریکا انجام شد، مکانیسم اثرگذاری مدیریت زمان در دانشجویان اینگونه تشریح شده است که با افزایش مدیریت زمان، دانشجویان تلاش بیشتری از خود نشان می‌دهند که این زمینه‌ای برای بهبود عملکرد تحصیلی در آنان می‌شود (۳۳) و شاید بتوان این یافته را اینگونه توجیه کرد که با افزایش مدیریت زمان تلاش دانشجویان بیشتر شده و قطعاً با تلاش بیشتر نتیجه و عملکرد بهتری در تحصیل خواهند داشت و در نهایت این مهم منجر به بهبود معدل تحصیلی در میان آنان می‌شود. بحث مدیریت زمان یکی از مهمترین ابعاد مدیریتی مطرح برای پیشرفت تحصیلی دانشجویان مد نظر قرار می‌گیرد و تا زمانی که انگیزه

سپاسگزاری

نویسندگان بر خود لازم می دانند بدینوسیله از تمامی افرادی که ایشان را در انجام این مطالعه یاری نموده‌اند، قدردانی نمایند.

مشارکت نویسندگان

طراحی پژوهش: م. ش. ف. د
جمع آوری داده‌ها: م. ر. ک الف، ف. د، ر. الف
تحلیل داده‌ها: ع. د، ن. ب، ف. د
نگارش و اصلاح مقاله: ن. ب، ر. الف

سازمان حمایت کننده

این مقاله بر گرفته از پروژه کارشناسی مدیریت خدمات بهداشتی درمانی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی شهید صدوقی یزد می باشد و از سوی هیچ سازمانی مورد حمایت مالی قرار نگرفته است.

تعارض منافع

هیچ گونه تعارض منافع از سوی نویسندگان گزارش نشده است.

پیشرفت در دانشجویان نباشد، بهبودی حاصل نخواهد شد. از جمله محدودیت پژوهش حاضر می توان به کم بودن مطالعات مشابه در این زمینه اشاره کرد. با انجام پژوهش های مشابه در سطوح تحصیلاتی مختلف و ارائه راهکارهای متفاوت جهت مدیریت بهتر زمان و انگیزه پیشرفت در هر سطح تحصیلاتی می توان نتایج این مطالعه را کاربردی تر نمود.

نتیجه گیری

باتوجه به رابطه معنی دار بین مدیریت زمان و انگیزه پیشرفت تحصیلی، سرمایه گذاری برای آموزش نحوه مدیریت زمان و تقویت انگیزه پیشرفت در دانشجویان، می تواند در پیشرفت تحصیلی آن ها مؤثر باشد و در آموزش دانشجویان به این عوامل باید تأکید بیشتری گردد. بهتر است برای شناسایی دانشجویان با عملکرد تحصیلی پایین، تحقیقات وسیعتری در سطح کشور انجام شود و برای بالابردن انگیزه پیشرفت و مهارت مدیریت زمان در افراد شناسایی شده، اقدام به برگزاری جلسات آموزشی نمود.

References

- 1) Atkinson JW. Motivational determinants of risk-taking behavior. *Psychological Review* 1957; 64(6, Pt.1): 359-72. doi: <http://dx.doi.org/10.1037/h0043445>.
- 2) Amira R, Jelas ZM. Teaching and Learning Styles in Higher Education Institutions: Do They Match?. *Procedia-Social and Behavioral Sciences* 2010; 7: 680-4. doi:10.1016/j.sbspro.2010.10.092.
- 3) Koch CJ, Kleinmann M. A stitch in time saves nine: Behavioural decision-making explanations for time management problems. *European Journal of Work and Organizational Psychology* 2002; 11(2): 199-217. doi: <https://doi.org/10.1080/13594320244000120>.
- 4) Macan Th, Shahani C, Dipboye RL, Phillips AP. College students' time management: Correlations with academic performance and stress. *Journal of educational psychology* 1990; 82(4): 760-8. doi: 10.1037//0022-0663.82.4.760.
- 5) Claessens BJC, Van Eerde W, Rutte CG, Roe RA. Planning behavior and perceived control of time at work. *Journal of Organizational Behavior* 2004; 25(8): 937-50. doi: 10.1002/job.292.
- 6) Capuzzi D, Gross DR. Youth at risk : A prevention resource for counselors, teachers, and parents .6th ed. 2014.
- 7) Campbell RL, Svenson LW, Jarvis GK. Perceived level of stress among university undergraduate students in Edmonton, Canada. *Percept Mot Skills* 1992; 75(2): 552-4. doi: 10.2466/pms.1992.75.2.552.
- 8) Schultz D, Schultz S. Theories of personality. 8th ed. Cengage Learning; 2004.
- 9) Alghasham AA. Effect of students' learning styles on classroom performance in problem-based learning. *Med Teach* 2012; 34 (suppl 1): S14-9. doi: 10.3109/0142159X.2012.656744.
- 10) Indreica ES, Cazan AM, Truta C. Effects of learning styles and time management on academic achievement. *Procedia-Social and Behavioral Sciences* 2011; 30: 1096-102. doi: <https://doi.org/10.1016/j.sbspro.2011.10.214>
- 11) Ling J, Heffernan TM, Muncer SJ. Higher education students' beliefs about the causes of examination failure: A network approach. *Social Psychology of Education* 2003; 6(2): 159-70. doi: <https://doi.org/10.1023/A:1023289908438>.
- 12) Britton Bk, Tesser A. Effects of Time Management Practices on College Grades. *Journal of Educational Psychology* 1991; 83(3): 405-10.
- 13) Trueman M, Hartley J. A comparison between the time-management skills and academic performance of mature and traditional-entry university students. *Higher education* 1996; 32(2): 199-215.
- 14) Terry PS. The Effect of online Time Management Practice on Self-Regulated Learning and Academic Self-Efficacy [Ph.D. Thesis]: State

- University, Faculty of the Virginia Polytechnic Institute; 2002.
- 15) Kwan A. Revisiting the time management issues of university students. Paper presented at the 34th International Conference on Improving University Learning and Teaching; 2009; Vancouver. 2009.
 - 16) Savari K, Noori A. A Comparison of time management skills and achievement motivation of students with high and low academic performance. *The Journal of Educational Psychology* 2014; 10(31) : 109-24. [Persian]
 - 17) Shakib Z, Tahmasebi R, Norouzi A. Determinant Factors of Mental Health Based on Social Cognitive Theory Among High School Girl Students of Bushehr. *Iran J Health Educ Health Promot* 2014; 2(2): 131-42. [Persian]
 - 18) Hrseij Z, Jannat Alipour Z, Yousefi S, Afrooz M, Navabi N. The Relationship between time management skills and academic achievement in nursing and public health Students. *Biannual Medical Education, Babol Univ Med Sci* 2017; 5(2): 29-40. [Persian]
 - 19) Jahanseir Kh, Salehzadeh K , Vsaqy H , Mousavi Far I. Effect of Time Management in the academic achievement of students of Islamic Azad University. *Journal of Research in the curriculum* 2007; 21(16): 97- 114. [Persian]
 - 20) Ravari A, Elhani F, Anousheh M, Mirzaei Khalilabadi T. The pattern of time management in college students of kerman university of medical sciences in the year 2006. *Iran South Med J* 2008; 11(1): 76-84. [Persian]
 - 21) Kebriaei A, Sabahi Bidgoli M , Saeedi A. Relationship between Use of Time Management Skills and Satisfaction with Spending Time among Students of Zahedan University of Medical Sciences. *Zanjan Journal of Medical Education Development* 2013; 6(12):79-88. [Persian]
 - 22) Kaya H, Kaya N, Pallos AÖ, Küçük L. Assessing time management skills in terms of age, gender, and anxiety levels: a study on nursing and midwifery students in Turkey. *Nurse Educ Pract* 2012; 12(5): 284-8. doi: 10.1016/j.nepr. 2012.06.002.
 - 23) Abdul Wahat NH, Mohd Saat NZ, Ching CK, Qim LY, May GC, Omar N, et al. Time management skill and Stress level among audiology and speech sciences students of Universiti Kebangsaan Malaysia. *Procedia - Social and Behavioral Sciences* 2012; 59: 704-8. doi: <https://doi.org/10.1016/j.sbspro.2012.09.334>.
 - 24) Eldeleklioglu J. Investigation of adolescents' time - management skills in terms of anxiety, age and gender variables. *Elementary Education Online* 2008; 7(3): 656-63.
 - 25) Ahanchian MR, Lotfi Fatemi SN. The relationship between time management skills and academic achievement in anesthesiology and operating room students. *Military Caring Sciences* 2015; 2(2): 96-103. [Persian]
 - 26) Saketi P, Tahheri A. The relationship between time management and academic achievements among bachelor and master students of Shiraz University and Shiraz University of medical sciences. *Iranian Journal of Medical Education* 2010; 10(3): 293-300. [Persian]
 - 27) Kooshan M, Heidary A. Study habits in students of Sabzevar School of Medical Sciences. *Journal of Sabzevar University of Medical Sciences* 2007; 13(4):185-9. [Persian]
 - 28) Nourian AA, Mousavinasab N, Fahri A, Mohammadzadeh A. Medical Students' Study Skills and Habits in Zanjan University of Medical Sciences. *Iranian Journal of Medical Education* 2006; 6(1):101-7. [Persian]
 - 29) Hosseini SMH, Ahmadieh MH, Abbasi Shavazy M, Islami Farsani S. Study skills in bachelor students in the Yazd School of Public Health, Yazd 2006. *Strides Dev Med Educ* 2009; 5(2): 88-93. [Persian]
 - 30) Sohrabi Z, Ghovati F, Mir Hoseini F, Hoseini F. The relationship between achievement motivation, time management and academic achievement undergraduate Medical University of Medical Sciences. *RJMS* 2016; 23(150): 36-45. [Persian]
 - 31) Hamzah A, Lucky E, Joarde M. Time management, external motivation, and students' academic performance: Evidence from a Malaysian public University. *Asian Social Science* 2014; 10(13): 55-63. doi: 10.5539/ass.v10n13p55.
 - 32) Hassanbeigi A, Askari J, Nakhjavani M, Shirkhoda Sh, Barzegar K, Mozayyan MR, et al. The relationship between study skills and academic performance of university students. *Procedia - Social and Behavioral Sciences* 2011; 30: 1416-24. doi: <https://doi.org/10.1016/j.sbspro.2011.10.276>
 - 33) Xu J, Du J, Fan X. "Finding our time": Predicting students' time management in online collaborative groupwork. *Computers & Education* 2013; 69: 139-47. doi: <https://doi.org/10.1016/j.compedu.2013.07.012>

The Relationship between Time Management and the Academic Achievement Motivation in Students: A Case Study among the Students of the Public Health School in Yazd Shahid Sadoughi University of Medical Sciences in 2016

Milad Shafii¹, Fatemeh Dehghanpour², Raheleh Akbari³, MohammadReza Kamali Ardakani², Najmeh Baghian^{4*}, Arefeh Dehghani Tafti⁵

¹ Assistant Professor, Department of Healthcare Management, School of Public Health, Shahid Sadoughi University of Medical Sciences, Yazd, Iran

² BSc in Healthcare Management, Department of Healthcare Management, School of Public Health, Shahid Sadoughi University of Medical Sciences, Yazd, Iran

³ MSc in Health Technology Assessment, Department of Health Technology Assessment, School of Public Health, Shahid Sadoughi University of Medical Sciences, Yazd, Iran

⁴ Ph.D. student of Healthcare Management, School of Public Health, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran

⁵ Instructor, Department of Biostatistics and Epidemiology, School of Public Health, Shahid Sadoughi University of Medical Sciences, Yazd, Iran

* Corresponding Author: Najmeh Baghian
n.baghian@yahoo.com

ABSTRACT

Citation: Shafii M, Dehghanpour F, Akbari R, Kamali Ardakani MR, Baghian N, Dehghani Tafti A. The Relationship between Time Management and the Academic Achievement Motivation in Students: A Case Study among the Students of the Public Health School in Yazd Shahid Sadoughi University of Medical Sciences in 2016. *Manage Strat Health Syst* 2018; 3(2): 135-43.

Received: June 12, 2018

Revised: September 12, 2018

Accepted: September 16, 2018

Funding: The authors have no support or funding to report.

Competing Interests: The authors have declared that no competing interest exist.

Background: Motivation for progress is the desire or passion for success that is affected by many factors; time management, as an inevitable factor affects the academic achievement. This project was carried out with the aim of investigating the relationship between time management and academic achievement motivation among the students of Public Health School of Yazd University of Medical Sciences.

Methods: This cross-sectional and analytical study was conducted on 140 students of Yazd Shahid Sadoughi University of Medical Sciences in 2016 by stratified random sampling. To collect data, Truman and Hartley time management questionnaire (14 items) and Valerand's academic motivation scale (AMS) (28 items) were used. Reliability of the time management questionnaire was 0.72 using the Cronbach's alpha. The validity of this questionnaire was also confirmed by factor analysis. To assess the psychometric results of AMS, all qualitative-quantitative stages of formal validity, and content validity were performed. The reliability of the questionnaire was also verified by Cronbach's alpha ($\alpha = 0.88$) and split-half ($\alpha = 0.73$). Data were then analyzed using SPSS₁₈ and by running the descriptive statistics (percentage, mean, standard deviation), independent t-test, ANOVA, as well as Pearson and Spearman correlation coefficients.

Results: Based on the results, a positive and significant correlation was found between the 2 motivational and time management variables ($r = 0.1$) ($p = 0.03$). We observed no significant relationship of time management and motivation for progress with any the demographic variables of the students.

Conclusion: Considering the significant relationship between time management and the motivation for academic achievement, we recommend further investigations on the education of time management methods. The educational courses on time management should enhance the motivation for progress among students. They also can help students to improve their academic achievements.

Key words: Time management, Motivation for academic achievement, Student